

«با اتحاد پیروز میثویم، با افتراق شکست میخوریم»

بازداشتی های مراسم روز جهانی کارگر آزاد باید گردند

- کارگران پروژه قطارشهری اهواز در یازدهمین روز اعتصابشان دست به تجمع مقابل ساختمان ساختمان قطار شهری و شهرداری اهواز زدند
 - تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کنتورسازی قزوین نسبت به بلاتکلیفی معیشتی و شغلی مقابل استانداری
 - تجمع اعتراضی تعدادی از کارگران شهرداری بروجرد نسبت به بلاتکلیفی بازنشستگیشان
 - اعتراض کارگران پیمانکاری شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی بندر ماهشهر و علویه نسبت به عدم تبدیل وضعیت، تبعیض در پرداخت حقوق و اجرایی نشدن طرح طبقه‌بندی مشاغل
 - دانش آموختگان رشته حقوق سراسرکشور در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به بیکاری دست به تجمع مقابل مرکز کانون وکلا قوه قضاییه زدند
 - تجمع اعتراضی جوانان و فارغ التحصیلان بیکار استان فارس بر سر راه جهانگیری
 - دادگاه بازداشت شدگان اعتراضات کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه 12 مرداد ماه برگزار میشود
 - سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:
 - عاطفه رنگریز و ندا ناجی از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر در زندان ضرب و شتم شدند
 - بازداشت رییس پیشین زندان رجایی شهر بهانه ای برای یادآوری حقوق اساسی زندانیان به خصوص زندانیان سیاسی
 - ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران شرکت خانه‌سازی ایرداک علیرغم صدور رای بازگشت بکار
 - ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی 42 کارگر اخراجی پتروشیمی بندر امام علیرغم وعده و وعیدها
 - دومین کارگر مصدوم کارخانه فروکروم رفسنجان هم در بیمارستان جان باخت
 - کشته وزخمی شدن 5 کارگر کارخانه منیزیم فلاورجان بر اثر انفجار یک کوره
 - جان باختن یک کارگر در مشهد بر اثر ریزش آوار
 - مرگ یک کارگر درمشگین شهر بر اثر سقوط از درخت
- *کارگران پروژه قطارشهری اهواز در یازدهمین روز اعتصابشان دست به تجمع مقابل ساختمان ساختمان قطار شهری و شهرداری اهواز زدند**
- روز چهارشنبه 19 تیر، کارگران پروژه قطارشهری اهواز در یازدهمین روز اعتصابشان در اعتراض به عدم پرداخت 16 ماه حقوق و عیدی سال جدید، دست به تجمع مقابل ساختمان ساختمان قطار شهری و شهرداری اهواز زدند.

یکی از کارگران حاضر در تجمع به خبرنگار رسانه ای گفت: هم اکنون ۱۶ ماه حقوق و عیدی سال ۹۸ را از شرکت کیسون پیمانکار قطار شهری اهواز طلب داریم و از ابتدای امسال تاکنون مبلغ ۱۳ میلیون ریال به صورت علی الحساب به ما داده شده است.

وی با اشاره به بستن درب کارگاه توسط کارگران قطار شهری اهواز ادامه داد: صبح امروز مقابل ساختمان قطار شهری اهواز حاضر شدیم اما پس از آنکه نتیجه‌ای نگرفتیم به دفتر نماینده ولی فقیه در خوزستان رفتیم و پس از آن به شهرداری مرکزی آمدم تا شاید مسئولان راهی برای حل مشکلات ما پیدا کنند.

وی گفت: پارسال تنها ۶ حقوق ما را دادند که آن هم برای تسویه سال ۹۶ بود، این نحوه پرداخت از سوی شرکت کیسون اصلاً عادلانه نیست.

جهت آشنایی با اعتراضات دامنه دار کارگران پروژه قطار شهری اهواز (شرکت کیسون):

تجمع اعتراضی کارگران پروژه قطار شهری اهواز (شرکت کیسون) نسبت به اخراج ۵ همکار معترض و عدم پرداخت یکسال حقوق و عیدی

روز شنبه هفدهم فروردین ماه ۱۳۹۸، کارگران پروژه قطار شهری اهواز (شرکت کیسون) در اعتراض به اخراج ۵ همکار معترض و عدم پرداخت یکسال حقوق و عیدی دست به تجمع مقابل ورودی کارگاه زدند.

یکی از کارگران معترض اخراجی پروژه متروی اهواز به خبرنگار رسانه ای گفت: در سال گذشته برای پرداخت حقوق خود چندین مرتبه اعتراض کردیم همین امر سبب اخراج من و چهار نفر دیگر از کارگران شد.

وی ادامه داد: در آخرین روز کاری سال گذشته برگه پایان کار به ما تحویل داده شد و به نوعی ما را اخراج کردند.

مدیرعامل سازمان قطار شهری اهواز نیز در این باره گفت: ضمن تایید اخراج چند کارگر این پروژه، افزود: حقوق کارگران متروی اهواز تا پایان سال ۹۶ تسویه شده ولی همچنان ۱۲ ماه حقوق از شرکت کیسون به عنوان پیمانکار طلب دارند.

بنابه گفته کارگران تجمع کننده عیدیشان هم با گذشت ۱۷ روز از سال جدید پرداخت نشده است.

***تجمع اعتراضی کارگران کارخانه کنتورسازی قزوین نسبت به بلاتکلیفی معیشتی و شغلی مقابل استانداری**

روز چهارشنبه ۱۹ تیر، کارگران کارخانه کنتورسازی قزوین برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به بلاتکلیفی معیشتی و شغلی مقابل استانداری اجتماع کردند.

یکی از کارگران حاضر در تجمع کنندگان به خبرنگار رسانه ای گفت: شرکت از سال ۹۴ با مشکلات عدیده ای دست و پنجه نرم می‌کند و نبود ثبات مدیریت در این شرکت سبب شده تا حقوق کارگران تضییع شود.

وی اضافه کرد: این شرکت حدود ۵۰۰ نفر نیروی کار داشت که پس از خصوصی سازی و واگذاری شرکت به برخی مدیران، تعدیل نیروها شروع شده و اکنون تعداد نیروهای کار به ۱۵۰ نفر رسیده است.

این کارگر معترض با اشاره به تولیدهای غیر مستمر در شرکت، گفت: هر دفعه با تزریق تعدادی مواد اولیه خط‌های تولید شرکت راه اندازی می‌شود و مجدداً تولید متوقف می‌شود، این درحالی است که مطالبات حق عیدی کارگران پرداخت نشده و شرکت در وضعیت بلاتکلیفی قرار دارد.

***تجمع اعتراضی تعدادی از کارگران شهرداری بروجرد نسبت به بلاتکلیفی بازنشستگی‌شان**

روز چهارشنبه ۱۹ تیر، ۲۶ نفر از کارگران شهرداری بروجرد برای بنمایش گذاشتن اعتراضشان نسبت به چوب گذاشتن لای چرخ بازنشستگی‌شان و قربانی اختلافات مالی شهرداری و اداره تامین اجتماعی شدن، مقابل دفتر امام جمعه این شهر تجمع کردند.

به گزارش یک منبع خبری محلی، تاکنون گفته می‌شد به دلیل عدم پرداخت دو ماه حق بیمه این کارگران، مشکلی در بازنشسته شدن آن‌ها پیش آمده و بعد از گذشت شش ماه از بازنشسته شدن آن‌ها هنوز این مشکل برطرف نشده است.

حکایت بدهی‌های شهرداری به تامین اجتماعی این روزها به ماجرای عجیب تبدیل شده چراکه از سویی تامین اجتماعی اعلام می‌کند ۱۱۵ میلیارد تومان از شهرداری بروجرد طلب دارد اما شهردار

بروجرد می‌گوید طلب تأمین اجتماعی از شهرداری بسیار کمتر از این رقم و چیزی کمتر از 20 میلیارد تومان است.

حالا بدهی‌های شهرداری را یک سازمان تأیید و یکی تکذیب می‌کند و فعلاً برای مشخص شدن موضوع و این کلاف سردرگم رامحلی پیدا نشده که دقیقاً این میزان بدهی چقدر است.

شاید هم بدهی شهرداری به تأمین اجتماعی مانند تعداد نیروهای شهرداری است که هر بار یک عدد ورقمی گفته می‌شود.

در همین رابطه، شهردار بروجرد گفت: تعدادی از نیروهای شهرداری که به مرحله بازنشستگی رسیده‌اند، متأسفانه تأمین اجتماعی به تعهدات خود عمل نمی‌کند و بر اساس ماده 36 قانون تأمین اجتماعی چنانچه حتی شهرداری هم بدهی داشته باشد رافع مسئولیت تأمین اجتماعی در برابر کارگران نیست.

وی افزود: این در حالی است که تأمین اجتماعی از شهرداری املاکی را بابت بدهی توقیف کرده ولی کار پرسنل شهرداری را عقب می‌اندازند؛ این تعداد کارگر شش ماه است که بازنشست شدند ولی هنوز تأمین اجتماعی کار این‌ها را انجام نمی‌دهد، بدهی این افراد را پرداخت کردیم اما تأمین اجتماعی لجاجت می‌کند و کار این افراد معطل مانده است.

***اعتراض کارگران پیمانکاری شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی بندر ماهشهر و عسلویه نسبت به عدم تبدیل وضعیت، تبعیض در پرداخت حقوق و اجرایی نشدن طرح طبقه‌بندی مشاغل**

کارگران پیمانکاری شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی بندر ماهشهر و عسلویه اعتراضشان را نسبت به عدم تبدیل وضعیت، تبعیض در پرداخت حقوق و اجرایی نشدن طرح طبقه‌بندی مشاغل، رسانه ای کردند.

گروهی از کارگران پیمانکاری بندر ماهشهر و عسلویه در گفتگوبا خبرنگار رسانه ای، خواستار اجرای دقیق طرح «طبقه‌بندی مشاغل» شدند.

این کارگران که در شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی به صورت «پیمانکاری» مشغول به کار هستند، می‌گویند: توقع داریم برای ما نیز مشابه خیلی از پتروشیمی‌های منطقه ویژه ماهشهر، طرح طبقه‌بندی مشاغل اجرایی شود تا کمی درآدمان افزایش یابد.

کارگران این شرکت می‌گویند: اگر قرار است کارگران پیمانکاری، همیشه پیمانکاری باقی بمانند و تبدیل وضعیت نشوند، باید حداقل در زمینه اجرای رفاهیات و مزایا، میان آنها برابری رعایت شود؛ کارگران پیمانکاری در برخی شرکت‌های نفت و پتروشیمی دریافتی بسیار بیشتری نسبت به هم‌تایانشان در دیگر شرکت‌ها دارند و این، عادلانه نیست.

شرکت پایانه‌ها و مخازن پتروشیمی اولین عرضه‌کننده خدمات بندری و دریایی کشور در حوزه تخصصی محصولات پتروشیمی است که در این راستا از سال ۱۳۸۴ مدیریت و راهبری ناحیه مخازن و دو بندر بزرگ صنعت پتروشیمی ایران واقع در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر و منطقه ویژه انرژی پارس عسلویه را برعهده داشته است.

***دانش آموختگان رشته حقوق سراسرکشور در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به بیکاری دست به تجمع مقابل مرکز کانون وکلا قوه قضاییه زدند**

روز چهارشنبه 19 تیر، نمایندگان دانش آموختگان رشته حقوق سراسر کشور در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به بیکاری بدلیل به ظرفیت‌های پایین آزمون وکالت، دست به تجمع مقابل مرکز کانون وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده قوه قضائیه زدند.

بنابه گزارشات رسانه ای شده، پس از چندین هفته تجمع دانش آموختگان حقوق در اعتراض به انحصار و بیکاری دانش آموختگان این رشته مقابل مجلس، این بار این معترضان به نمایندگی از دانش آموختگان کل کشور، جلوی مرکز وکلای قوه قضائیه تجمع کردند.

تجمع کنندگان خواستار حذف ظرفیت و جایگزینی آن با احراز صلاحیت علمی در آزمون وکلای قوه قضائیه شدند.

در ادامه این تجمع اعتراضی، علی بهادری جهرمی رئیس مرکز وکلای قوه قضائیه به میان آنها آمد و از نزدیک در جریان مطالبات این تجمع کنندگان قرار گرفت و وعده پیگیری مشکلات دانش آموختگان حقوق را داد.

بهادری از برگزاری آزمون وکالت این مرکز در پاییز سال جاری خبر داد.

***تجمع اعتراضی جوانان و فارغ التحصیلان بیکار استان فارس بر سر راه جهانگیری**

روز سه شنبه 18 تیر همزمان با سفر اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس‌جمهور به استان فارس، جمعی از جوانان بیکار و فارغ التحصیلان با تجمع بر سر راهش و برافراشتن پلاکاردهایی اعتراضشان را نسبت به بیکاری بنمایش گذاشتند.

***دادگاه بازداشت شدگان اعتراضات کارگران مجتمع نیشکر هفت تپه 12 مرداد ماه برگزار میشود**

شعبه 28 دادگاه انقلاب تهران، علی نجاتی، اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، امیر امیرقلی، سانازالهیاری، امیرحسین محمدی فرد و عسل محمدی را برای برگزاری دادگاه جهت رسیدگی به اتهاماتشان در تاریخ 12 مردادماه 1398 احضار کرد.

***سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه:**

عاطفه رنگریز و ندا ناجی از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر در زندان ضرب و شتم شدند

بنابر خبر منتشر شده در کمپین دفاع از بازداشت شدگان روز کارگر، شنبه پانزدهم تیر عاطفه رنگریز و ندا ناجی دو تن از بازداشت شدگان روز کارگر توسط نگهبانان زندان قرچک ضرب و شتم شدند. ندا ناجی دچار اختلال در بینایی شده و عاطفه رنگریز از ناحیه کتف و پا مصدوم شده است. علاوه بر این، این دو تن به همراه سپیده قلیان از بازداشت شدگان اعتراضات کارگری شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه بدون اجرای "آئین نامه نحوه تفکیک و طبقه بندی زندانیان" با مجرمان خطرناک در یک محل نگهداری می شوند و نگرانی های جدی در مورد امنیت شان وجود دارد. مرضیه امیری خبرنگار روزنامه شرق و دانشجو نیز که در روز کارگر بازداشت شده همچنان در بند نسوان زندان اوین زندانی است و بدون در نظر گرفتن قانون و رویه جاری قضایی که پس از تحقیقات مقدماتی، به آزادی متهمان به قید ضمانت تا صدور رای نهایی تاکید دارد با وجود اینکه تحقیقات مقدماتی و بازجویی از ایشان عموماً پس از ده روز خاتمه یافته است اما با گذشت ۷۰ روز از بازداشت های روز کارگر این افراد بدون توجیه قضای همچنان بازداشت موقت و زندانی هستند.

آنیشا اسدالهی مدرس زبان انگلیسی، یکی دیگر از بازداشت شدگان روز جهانی کارگر که در روز چهارده اردیبهشت با قرار کفالت سی میلیون تومانی آزاد شده بود بدون هیچ توجیهی مجدداً در روز ۲۸ خرداد، هنگام بازگشت از محل کار بازداشت و ۲۲ روز است که در سلول انفرادی بند ۲۰۹ زندان اوین زندانی می باشد. ایشان ممنوع الملاقات است و در مدت بازداشت تنها دوبار در تاریخ های نهم و شانزدهم تیر ماه تماس تلفنی خیلی کوتاه و کنترل شده با خانواده داشته و در تماس تلفنی صورت گرفته به ایشان اجازه نداده اند راجع به موضوعات پرونده صحبت کند. با توجه به نگهداری وی در سلول انفرادی، ممنوع الملاقات بودن و طولانی شدن مدت بازجویی از وی، نگرانی ها در مورد بازجویی سخت و غیرمعمول از آنیسا اسدالهی را افزوده است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه ادامه بازداشت موقت بازداشت شدگان روز کارگر را قویاً محکوم می کند و خواهان آزادی آنان می باشد. همچنین باید اتهامات وارده بر کلیه بازداشت شدگان روز کارگر لغو و همگی آنان از اتهامات وارده تبرئه گردند. و پیشتر از آن ضروریست به فوریت "آئین نامه نحوه تفکیک و طبقه بندی زندانیان" اجراء و محل نگهداری زندانیان سیاسی از مجرمان خطرناک جدا گردد. مسئولیت عواقب عدم جداسازی مطابق آئین نامه مذکور و صدمه به زندانیان متوجه قوه قضاییه و مسولین زندان می باشد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۱۹ تیر ۹۸

رونوشت:

□ سازمان جهانی کار (ILO)

□ کنفدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (ITUC)

□ فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (ITF)

□ کنفدراسیون اتحادیه های کارگری اتحادیه اروپا (ETUC)

□ کلکتیو سندیکاهای کارگری فرانسه

- سندیکای نقاشان البرز: زنجیره‌ی حمایت از زندانیان سیاسی، نیازمند اتصال حلقه‌های تک افتاده به هم است!

-

***سندیکای نقاشان البرز: زنجیره‌ی حمایت از زندانیان سیاسی، نیازمند اتصال حلقه‌های تک افتاده به هم است!**

بیانیه سندیکای نقاشان البرز:

زنجیره‌ی حمایت از زندانیان سیاسی، نیازمند اتصال حلقه‌های تک افتاده به هم است!

سال ۹۶ با دی‌ماه باشکوهش و سال ۹۷ با آذر سراسر همبستگی‌اش دو نقطه عطفی بودند که جنبش کارگری ایران را برای همیشه تغییر دادند و نوید گشودن فصل جدیدی از تاریخ سیاسی و اجتماعی این کشور بودند.

این تغییر فضا، همزمان البته برای حاکمیت به معنای در لیست سیاه گذاشتن هر تحرکی بود که به نوعی به «تشکلیابی» و «جنبش کارگری» مرتبط باشد. بنابراین عجیب نیست که امروز یکی از سخت‌ترین دوره‌های سرکوب را از سر می‌گذرانیم: از دانشجویان تا معلمان، از بازداشت‌های فله‌ای خوزستان و کردستان تا تهران، از فعالان کارگری تا فعالان زنان، از حامیان محیط زیست تا روزنامه‌نگاران. حقیقتاً که هیچ حوزه‌ای نمانده که مشمول این بگیر و ببندها نشود. با اینحال برای جنبش کارگری، به ویژه این موج سرکوب سهمگین‌تر بوده.

اما درست در چنین شرایطی که نیازمند بیشترین انسجام و اتحاد در صفوف حمایت از زندانیان هستیم، باز هم اختلافات کهنه، رقابت‌های محفلی و تسویه حساب‌های شخصی بالا می‌گیرند. این روال معیوب و تکرارشونده‌ای است که با هر موج قلع و قمع از سر گرفته می‌شود و از قضا مطلوب دستگاه سرکوب هم است. اما بالاخره یک بار و برای همیشه باید نقطه پایانی بر این چرخه باطل گذاشت.

بدیهی است هیچ‌کسی نه مجاز است و نه محق که حق «نقدکردن» را از دیگری بگیرد. اما اگر هدف از هر نقدی واقعاً تأثیرگذاری است، این «نقد» بدون دفاع از حقوق زندانیان فارغ از مرام و مواضعشان، راه به جایی نخواهد برد.

بیرون از زندان فرصت و مجال نقد برای همه ما مهیاست، اما فرصت برابر برای آنانی که اسیر انفرادی شده‌اند، از اعتصاب غذا ریشه بر تنش افتاده و زیر بازجویی‌های سنگین هستند یا نگرانی و بلا تکلیفی مثل خوره روانشان را می‌جود، فراهم نیست. حفظ بقا و سلامت این زندانیان مهمترین اولویت ما – در این دوره تار و تاریک- است.

نظام زندان برای حاکمیت همیشه چندین کارکرد را با هم داشته؛ از قطع ارتباط زندانی با بیرون و منزوی نگه‌داشتنش تا درهم‌شکستن روحیه و اختلاف‌اندازی و غیره. اما یکی از این کارکردهای

قدیمی، استهلاک و مرگ تدریجی و حتی قتل زندانیان (در پوشش حمله از طرف همبندی‌های غیرسیاسی و غیره) است. شکنجه اسماعیل بخشی و ده‌ها نمونه مستندشده دیگر به کنار، دستکم خود ما تجربه مرگ ناباورانه شاهرخ زمانی در زندان را داریم. از این رو نگرانی ما برای حفظ جان و سلامت این بازداشتی‌ها مبنای واقعی دارد.

اسماعیل بخشی که تا همین چندماه پیش زیر شکنجه بود، امروز در آستانه محاکمه با اتهامات بسیار سنگینی است؛ علی‌نجاتی در این سن و سال بالا با اتهامات مشابهی در چنگال دستگاه قضایی گرفتار آمده. تعداد نامعلوم دیگری از کارگران هفت تپه و گروه ملی فولاد همزمان با پرونده‌های باز قضایی مواجهند. محمد حبیبی، معلم مبارز زندانی نه فقط با خطر اخراج روبروست که مسئولین زندان اجازه درمان تومور استخوانی‌اش را به او نمی‌دهند؛ هر روز فهرست معلمان زندانی بلند و بلندتر می‌شود و معلمان جدیدی در کنار عبدی، بهشتی، قنبری، مردانی و... به زندان کشیده می‌شوند.

جعفر عظیم‌زاده از اتحادیه آزاد همچنان در حبس است و عامدانه در مجاورت لات‌های چاقوکش قرارداد شده؛ از آن سو پروین محمدی دیگر عضو این اتحادیه هم به دادگاه احضار شده و مریم محمدی هم اینک زندانی است و برای سایر فعالان ندای زنان ایران نیز پرونده‌های قضایی باز داده شده‌است. علاوه بر اینها تعدادی از اعضای سندیکای شرکت واحد هم در همین روزها به دلیل تجمع روز کارگر با اتهامات امنیتی مواجه و تحت محاکمه هستند و... این فهرست تمامی ندارد.

از طرف دیگر، از میان بازداشتی‌های روز جهانی کارگر امسال، هنوز 4 زن در بندند، برخی‌شان به شدت در زندان ضرب و شتم شده و آسیب‌های جدی دیده‌اند؛ اعضای نشریه «گام» با وضع جسمی خطرناک در اعتصاب غذا و نیازمند کمک پزشکی هستند. به این فهرست، احکام زندان دانشجویان متحد جنبش کارگری همچون لایلا حسین‌زاده را هم باید اضافه کرد.

تردید نداریم که در این دوره تار و تاریک بسیاری کسانی که ضرورت بی‌چون و چرای حمایت از فعالان دربند را درک می‌کنند، اما نمی‌دانند دقیقاً چه کنند و از کجا آغاز کنند. پاسخ اینست که به هر روشی که مقدور باشد و هزینه هرگونه تعرض و دست‌اندازی به زندانیان را برای حاکمیت گراف کند.

کسانی که در محیط‌های کار هستند، دفاع از این زندانیان را به محیط کار بکشانند، اگر کسی در محیط زندگی، کار یا درس، منفرد است و امکانات ویژه‌ای ندارد، حتی گرفتن یک برگه حمایتی در مقابل چهره و ثبت تصویرش هم ارزشمند است. بازنشستگان و دوستانی که در محیط کار نیستند، می‌توانند جمعی ولو کوچک در خیابان یا پارک داشته باشند. آن‌هایی که طراح خوبی هستند، پوسترهای حمایتی بسازند و آن‌هایی که در فضای مجازی حضور پررنگ‌تری دارند، از ظرفیت‌های تبلیغی این فضا استفاده کنند. عده‌ای صدای بازداشت‌شدگان را بر دیوارهای شهر ثبت کنند. آن‌هایی که در خارج‌اند، از اتحادیه‌های بین‌المللی امضاها حمایتی بگیرند و اعتراضشان را به مقابل سفارتخانه‌ها بکشانند. این حلقه‌های تک‌افتاده تنها در صورتیکه به هم متصل شوند، زنجیری نیرومند می‌سازند. همین کمترین‌ها هم اگر بهم وصل شوند، بیش‌ترین را می‌سازند.

سندیکای نقاشان استان البرز ضمن دفاع قاطع از تمامی بازداشت‌شدگانی که نام همگی‌شان در این بیانیه کوتاه نگنجد، سعی خواهد کرد به سهم خود گام‌هایی عملی در مسیر این کارزار سراسری حمایتی بردارد.

*بازداشت رییس پیشین زندان رجایی شهر بهانه ای برای یادآوری حقوق اساسی زندانیان به خصوص زندانیان سیاسی

کانون مدافعان حقوق کارگر: سخن روز

۱۹ تیر ۱۳۹۸

بازداشت رئیس پیشین زندان رجایی شهر کرج و فرزندش به اتهام دریافت رشوه، کلاهبرداری از زندانیان و وارد کردن مواد مخدر به زندان، خاطره اعتصاب غذای زندانیان سیاسی گوهردشت در سال ۹۶ را بار دیگر زنده کرد. پخش این خبر همزمان با اعتصاب غذای دو زندانی سیاسی سانزالهیاری و امیرحسین محمدی فر، برخورد زندان بانانی همانند مردانی را در خاطره ها تداعی می‌کند. ضرب و شتم ندا ناجی و عاطفه رنگریز در زندان قرچک، عدم رسیدگی به وضعیت درمانی آرش صادقی و سایر زندانیان سیاسی بیمار، محروم کردن زندانیانی چون محمد حبیبی، محمود بهشتی از حق قانونی شان برای مرخصی درمانی، صدور حکم های سنگین و بی منطق برای فعالان معلمان و دستگیری مریم محمدی از فعالان جنبش زنان و احتمال دستگیری های بیشتر سایر فعالان اجتماعی و سیاسی... نشانگر آن است که همچنان مردانی ها و همکارانش بر سر کارند و از این جهت ضروری است توجه جامعه به وضعیت و شرایط نامناسب نگهداری زندانیان به خصوص زندانیان سیاسی بیشتر جلب شود.

مروری بر آن اعتصاب و عملکرد این رییس زندان، شاید کمک کند تا ضرورت بازبینی بر عملکرد مسوولان وقت زندان ها و تغییر شرایط نگهداری و برخورد با زندانیان (اعم از سیاسی و غیر سیاسی) روشن شود. هر چند که راه حل اصلی، آزادی بی قیدوشرط وفوری کلیه زندانیان سیاسی ای است که به جرم اعتقادات و حق خواهی در زندان به سر می برند.

مردانی مرد خشن و سختگیر زندان بود که زندان را بر زندانیان جهنم کرده بود و اقتدار می‌کرد که زندانیان را در عذابی دائم قرار می‌دهد. زندانی سیاسی ارژنگ داوودی در باره او چنین گفته بود:

“ از پاییز ۱۳۶۳ تاکنون سال‌های زیادی را در زندان‌های گلف اهواز، مرکزی بندرعباس، اوین و رجایی شهر بسر برده و حداقل ۱۱ تن از روسای زندان‌ها را تجربه نموده ام، ولی اینک بدین وسیله با صراحت تمام اعلام می‌دارم که هیچ یک از آنان در مقایسه با رئیس فعلی زندان رجایی شهر (مردانی) دژخیم تر و تا به این حد و پایه رفتاری ضد بشری از خود بروز نداده اند.”

اعتصاب غذای زندانیان سیاسی گوهر دشت از ۸ مرداد ۱۳۹۶ شروع و در ۱۷ شهریور ۹۶ خاتمه یافت. این اعتصاب در اعتراض به فشارهای اعمال شده از سوی مسئولین زندان و انتقال آن‌ها به بند فوق امنیتی سالن ۱۰ در زندان گوهردشت (رجایی شهر)، آغاز شد. مأمورین زندان علاوه بر این که لوازم شخصی زندانیان از قبیل کتاب، لباس و وسایل پخت‌وپز را به این بند منتقل نکردند، از دادن داروهای ضروری به زندانیان بیمار نیز ممانعت کرده و همچنین هیچ‌کدام از وسایل زندانیان منجمله دستگاه‌های تصفیه آب و آب سردکن، یخچال‌ها، تلویزیون و مواد غذایی مصرفی زندانیان که با هزینه های شخصی آنان فراهم شده بود، نیز به سالن ۱۰ منتقل نشد و این گونه دسترسی زندانیان به آب کافی و سالم نیز محدود شد و برای تغذیه آنان نیز فقط جیره غذایی ناکافی و بی کیفیت زندان محدود در اختیار بود. اعتصابیون سالن ۱۰ بند ۴ زندان گوهردشت در بیانیه ای که علل اعتصاب غذای خود را توضیح داده بودند، از مسوولانی که با رفتارهای غیر قانونی خود، زمینه های این اعتصاب را

فراهم کرده بودند نیز نام برده بودند، از جمله محمد مردانی رییس زندان گوهر دشت، به همراه معاون زندان، فرمانده گارد زندان، مسوول حفاظت اطلاعات و مسوول پاسیاری و...

با آنکه کاملاً روشن است که یک زندانی بعد از بارها اعتراض و گفت و گو، تقاضای کتبی و شفاهی و طی مسیرهای قانونی موجود، در نهایت از جان خود مایه گذاشته و برای رساندن صدای خود دست به اعتصاب غذا می زند، آن هم به این دلیل که دستش از هر گونه ابزاری برای رسیدگی به خواسته اش کوتاه است، اما باز هم بر خوردی که با این اقدام صورت می گیرد در وهله اول محرومیت بیشتر از هر گونه امکان تماس با دنیای خارج، انتقال به سلول های انفرادی، تهدید به تشکیل پرونده جدید، بی توجهی به وضعیت سلامت آنان و عدم رسیدگی های پزشکی لازم است. به عنوان مثال در اعتصاب غذای زندانیان گوهر دشت، مردانی رئیس زندان گوهر دشت کرج با تهدید به زندانیان سیاسی که در اعتصاب غذا به سر می بردند گفته بود: «به دکترا اجازه نمی دهم بیاد ببینتون، چون این اعتصاب غذا را به رسمیت نمی شناسم».

به دنبال این تهدیدات طی هفته آخر مرداد ماه ۱۳۹۶ هیچ کدام از زندانیان سیاسی در اعتصاب غذا مورد معاینه پزشکی قرار نگرفتند و در نتیجه وضعیت جسمی زندانیان سیاسی در حالت خطرناکی قرار گرفت. به دنبال آن دادستان تهران، روز چهارشنبه اول شهریور اعلام کرد: «به برخی زندانیان که به اعتصاب غذا و سایر تهدیدها روی می آورند اعلام می کنیم که این اقدامات، اموری شکست خورده است و دستگاه قضایی تسلیم این موارد نمی شود».

اما حمایت های مردمی و آرایخواهان از تجمع حمایتی تعدادی از فعالان کارگری در مقابل زندان گوهر دشت که به دستگیری چند تن در این اعتراض منجر شد، گرفته تا صدور بیانیه ها و اعلام حمایت ها و... کمک کرد تا صدای این زندانیان انعکاس جهانی یابد.

در نهایت، زندانیان اعتصابی در ۱۷ شهریور ۹۶ با قول رسیدگی مسوولان و به درخواست دوستان و خانواده هایشان اعلام کردند که اعتصاب خود را به روزه سیاسی تبدیل و در صورت عدم رسیدگی به خواسته هایشان، بار دیگر اعتصاب غذا خواهند کرد.

در فاصله یک ماه پس از پایان اعتصاب، در مهر ۱۳۹۶، محمد مردانی از ریاست زندان برکنار شد و شرایط داخل بند به تدریج و به آهستگی تغییر کرد. اما همان زمان به اتهامات وارده به محمد مردانی نه تنها رسیدگی نشد بلکه در پست بالاتری (بازرس ارشد سازمان زندان ها) مشغول به کار شد.

و حال پس از گذشت دو سال، محمدعلی مردانی «رئیس سابق زندان رجایی شهر کرج و فرزندش «علیرضا مردانی» به اتهامات متعددی روز چهارشنبه مورخ ۱۲ تیرماه ۱۳۹۸، بازداشت و به زندان منتقل شدند. در خبرها آمده:

«محمدعلی مردانی با حدود ده سال ریاست بر زندان رجایی شهر و پرونده سازی های علیه ۱۵۳ تن از کارمندان زندان که با وی به مشکل برخورد کرده بودند، تعدادی از آن ها را اخراج و تعداد دیگری را نیز به زندان های دور افتاده تبعید کرده بود. وی که در مهرماه ۹۶، با اعتصاب و اعتراض دسته جمعی زندانیان سیاسی، تحت فشار قرار گرفته و از کار برکنار شده بود، با اتهاماتی چون «ورود مواد مخدر در زمان ریاستش به زندان رجایی شهر»، «مشارکت امید عزیزی دفتردار وی در ورود مواد مخدر به زندان»، «اعمال نفوذ برای انتقال سربازی فرزندش به زندان رجایی شهر»، «واگذاری غیرقانونی پیمانکاری تعاون زندان به فرزندش»، «اخذ رشوه از زندانیان به بهانه ای اخذ

رضایت از شکات» و «اقدام به کلاهبرداری از زندانیان» با حکم بازپرس «مهدوی پور» بازپرس دادسرای استان البرز بازداشت و به زندان کجویی کرج منتقل شد.

و در این میان سوالات بی جواب زیادی باقی ماند؛ سوالاتی نظیر این که:

چرا این همه تاخیر در رسیدگی به جرم فردی که ده ها زندانی شاهد اقدامات مجرمانه او بودند و از این اقدامات صدمات جبران ناپذیری به آنها وارد شده است؟

چه کسانی مسوول اقدامات مجرمانه و حق کشی ها و صدماتی هستند که مدت فعالیت وی در پست «بازرس ارشد سازمان زندان ها» به زندانیان وارد شده است؟

چه اقدامات پیشگیرانه ای برای ممانعت از کار افرادی شبیه به مردانی انجام شده یا خواهد شد، افرادی که به واقع «امنیت کشور» را در لوای برخوردهای غیر انسانی با زندانیان به خصوص زندانیان سیاسی به خطر می اندازند؟

چند زندانی دیگر باید جان خود را از دست بدهند یا صدمات جسمی غیرقابل درمانی را متحمل شوند و... تا این روند تغییر کند؟

و این سوال اساسی تر که : چرا در مظهر دادگاه ها، بی عدالتی جرم نیست اما عدالت خواهی جرم سنگینی است که شریفترین انسان ها به خاطر آن باید چنین حبس های طولانی را تحمل کنند؛ انسان های شریفی چون ندا ناجی، عاطفه رنگریز، مرضیه امیری، محمود بهشتی، محمد حبیبی، جعفر عظیم زاده، سعید شیرزاد، اسماعیل عبدی، اسماعیل بخشی، سپیده قلیان، امیر امیرقلی، ساناز الهیاری، امیرحسین محمدی فر، پیام شکبیا، مجید اسدی، آرش صادقی، مریم محمدی و ده ها زندانی دیگر؟

این دستگیری بار دیگر ثابت کرد که سرکوب و خشونت علیه مخالفان همواره با دزدی و فساد رابطه ای تنگاتنگ دارد و زندانیان با مایه گذاشتن از جان و زندگی خود به این فساد و رفتارهای غیرانسانی اعتراض می کنند.

رفع این فشارها، تامین سلامت و امنیت زندانیان سیاسی و آزادی بی قید و شرط تمام زندانیان سیاسی اولین گام برای اجرای عدالت است. این خواست نه فقط کارگران، معلمان و دانشجویان، بلکه کلیه زحمتکشان، مزد و حقوق بگیران است چرا که هیچ انسانی نباید به دلیل اندیشه و اعتقاداتش در زندان باشد.

و تا آن زمان، توجه به این نکته از سوی مسوولان مهم است که هر انسانی صرف نظر از اتهامی که به او وارد شده و یا جرمی که مرتکب شده، در زندان حقوقی دارد. حقوقی که همین قوانین دست و پا شکسته موجود هم آن را به رسمیت شناخته است، از جمله رسیدگی سریع و طی شدن روند قانونی پرونده، حق ثبت اعتصاب غذا در دفتر زندان و معاینه روزانه توسط پزشک؛ حق استفاده از امکانات بهداشتی و رفاهی لازم، غذا و آب سالم؛ حق دسترسی به روزنامه و کتاب و تلویزیون و ... ؛ حق تماس تلفنی با خانواده؛ حق ملاقات حضوری؛ حق مرخصی؛ حق تجمع و حق استفاده از مرخصی متصل به آزادی و...

این ها حقوق اولیه هر زندانی است نه فقط زندانیانی که به دلیل داشتن امکانات مالی و یا روابط نزدیک با برخی از مسوولان از این «مواهب» زندان برخوردارند!

***ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران شرکت خانه‌سازی ایرداک علیرغم صدور رای بازگشت بکار**

پس از واگذاری شرکت خانه‌سازی ایرداک در زمستان سال 97، کارگزارانش بتاريخ 17 فروردین 1398 از کار اخراج شدند. کارگران اخراجی برای بازگشت بکار در همان تاریخ دست به تجمع مقابل فرمانداری تبریز زدند. +

بلا تکلیفی شغلی و معیشتی این کارگران با گذشت سه ماه از اخراجشان و علیرغم صدور رای بازگشت بکار از طرف هیئت حل اختلاف و تاییدش توسط دادگاه عمومی تبریز، کماکان ادامه دارد.

بنا به گزارش 19 تیر یک منبع خبری محلی، این شرکت با 80 نفر پرسنل و کارگر متخصص در امر بتن که بعضا تا 18 سال سابقه کار داشته اند، در دی ماه 97 به مزایده گذاشته شد.

این شرکت در نهایت با مبلغ توافقی 668 میلیارد ریال به گروه تولید کننده محصولات غذایی نجاتی (اناتا) واگذار گردید و این واگذاری در شرایطی اتفاق می افتد که شرکت ایرداک چندین پروژه و قرارداد در دست اجرا داشت و نهایتا این پروژه ها هم به شرکت های غیر واسپاری شدند.

از تاریخ 17 فروردین 98 و شروع سال جدید، پرسنل این شرکت اجازه ی ورود به محوطه ی کارخانه را پیدا نکردند و کارکنان شرکت با تحصن در مقابل فرمانداری تبریز مراتب اعتراض خود را به نمایش گذاشتند.

بعد از صدور رای هیات حل اختلاف کارگر و کارفرما مبنی بر بازگشت کارگران به این شرکت، نهایتا شعبه ی 16 دادگاه عمومی تبریز نیز این رای را تایید کرد.

یکی از موارد تخلف در واگذاری شرکت ایرداک، عدم توجه به وضعیت پرسنل این شرکت بوده است و در تفاهم نامه فروش، هیچیک از طرفین به اشتغال پرسنل توجهی نکرده و زمین شرکت را به یک شرکت غیر تخصصی واگذار کرده اند.

هرچند شرکت ایرداک را می توان یکی از شرکت های خصولتی عنوان کرد اما در نهایت، واگذاری ایرداک هم مانند برخی دیگر از واگذاری ها در تبریز بصورت غیر تخصصی و یک طرفه انجام شده است و علی‌رغم اذعان برخی مسئولین، همچنان موضوع بلاتکلیفی کارگران شرکت، لاینحل باقی مانده است.

+تجمع اعتراضی کارگران شرکت خانه‌سازی ایرداک نسبت به اخراج از کارمقابل ساختمان فرمانداری تبریز

صبح روز شنبه 17 فروردین، جمعی از کارگران شرکت خانه‌سازی ایرداک در اعتراض به اخراج از کارمقابل ساختمان فرمانداری تبریز تجمع کردند .

به گزارش یک منبع خبری محلی، بهروز مهدوی فرماندار تبریز در خصوص تجمع صبح امروز جمعی کارگران شرکت خانه‌سازی ایرداک مقابل ساختمان فرمانداری گفت: علت اصلی تجمع اعتراض به عدم پرداخت مطالبات نبود، چون این شرکت متعلق به بخش خصوصی است و مالک شخصی دارد و مالک شرکت تصمیم به تعدیل نیرو گرفته است و کارگران نیز به همین دلیل تجمع کرده بودند.

وی ادامه داد: طبق گفته های کارگران، مالک کارخانه می گوید که تنها کارخانه را خریده است و هیچ مسئولیتی نسبت به کارگران این شرکت ندارد و به همین دلیل می خواهد نیروهای شرکت را تعدیل کند.

فرماندار تبریز با اشاره به صحبت های انجام شده با کارگران و مسئولین اداره کل کار استان، اظهار داشت: موضوع را به اداره کار ارجاع دادیم تا از طریق آنها پیگیری لازم صورت گیرد و به این ۷۰ کارگر این شرکت نیز قول مساعدت های لازم را دادیم.

یادآوری:

شرکت خانه سازی ایرداک تحت پوشش بانک ملت در تولید قطعات پیش ساخته بتنی به صورت مجتمع آپارتمانی، ویلایی، سالن های صنعتی، ورزشی و مدارس با سازه بتنی پیش ساخته در ابعاد مختلف و دیوارهای پیش ساخته، جهت حصار کشی باکس های بتنی، تیرپل، نیوجرسی، دال و تیر بتنی، تراورس، پایه بتن های علائم راهنمایی و رانندگی و کلیه قطعات بتنی سفارشی فعالیت دارد.

***ادامه پلاتکلیفی شغلی و معیشتی 42 کارگراخراجی پتروشیمی بندر امام علیرغم وعده و وعیدها**

باسپری شدن 4 ماه، پلاتکلیفی شغلی و معیشتی 42 کارگراخراجی پتروشیمی بندر امام علیرغم وعده و وعیدها کماکان ادامه دارد.

بنابه گزارش رسانه ای ده بتاریخ 19 تیر، کارگران شرکت مهندسی موجان، مجری طرح تصفیهخانه مرکزی پتروشیمی بندر امام کماکان حدود 4 ماه است که در پلاتکلیفی بسر میبرند.

تعدادی از این کارگران گفتند: این شرکت پیمانکاری، مجری احداث تصفیهخانه مرکزی پتروشیمی بندر امام است که از سال 95 کار خود را آغاز کرده و تا کنون حدود فقط 50 درصد پیشرفت پروژه داشته که متأسفانه در پایان سال 97، به بهانهی زیان دهی، تعداد 50 نفر از کارگران خود را اخراج نمود تا شاید به این وسیله بتواند در مبلغ قرارداد مذکور، نظر مساعد کارفرما را بگیرد.

این کارگران افزودند: علیرغم جلسات متعدد در کمیسیون کارگری شهرستان بندر ماهشهر و دستور اکید فرماندار بر برگشت به کار کارگران و ممنوعیت اخراج دستهجمعی در تمام شرکت های منطقه، این شرکت تا کنون که بیش از 4 ماه از اخراج ما میگذرد، فقط 8 نفر را برگشت بکار نموده و باقی نفرات را وعدهی آینده می دهند.

در همین رابطه، یکی از این کارگران گفت: متأسفانه در میان کارگران برگشتی، مواردی به چشم میخورد که احساسات ما را جریحه دار نموده. ما کارگران بومی باید در خانه بنشینیم آنوقت شخصی به کار گرفته شود که از آخرین همکاری او با این شرکت حدود 5 سال میگذرد و هیچ اولویتی برای برگشت بکار ندارد.

کارگران معتقدند که کارفرما تا حدودی خواسته های پیمانکار مربوطه را محقق نموده ولی شرکت مذکور به عهد خود مبنی بر برگشت بکار کارگران، وفا ننموده است و ما از مدیران ارشد هلدینگ خلیج فارس خواهان ورود به این مسئله هستیم.

***دومین کارگر مصدوم کارخانه فروکروم رفسنجان هم در بیمارستان جان باخت**

سه شنبه شب (18 تیر)، دومین کارگر مصدوم کارخانه فروکروم رفسنجان هم در بیمارستان جان باخت.

در همین رابطه:

یکی از کارگران مصدوم کارخانه فروکروم رفسنجان در بیمارستان جان باخت
دوشنبه شب (17 تیر) احسان رفسنجانی یکی از کارگران مصدوم کارخانه فروکروم رفسنجان + در بیمارستان شفای کرمان جان باخت.

بنابه گزارش یک منبع خبری محلی بتاريخ 18 تیر بنقل از یک منبع آگاه، دو تا سه ماهی است که هر روز در کارخانه فروکروم شرکت تاپ اکو خاورمیانه واقع در منطقه ویژه اقتصادی رفسنجان این اتفاق می افتد، یکدفعه شعله از کوره بیرون می زند، چند بار شده که کوره را خاموش می کنند و دوباره روشن می کنند، گویا مشکل از خاکی است که داخل کوره می ریزند و باعث شعله ور شدن و بیرون آمدن همزمان شعله و خاک از کوره می شود و برای کارگرانی که پای کوره کار می کنند بسیار خطر آفرین است.

از این موارد زیاد اتفاق می افتد ولی کسی پیگیر این موضوع نیست یک زمانی می شود که شعله کوره ذوب کم است و یکبار هم مثل امروز شعله اش زیاد است این وضعیت برای کسانی که پای کوره می ایستند و با میله، خاکها را جابجا می کنند بسیار خطرناک است.

سوختگی شدید 2 کارگر کارخانه فروکروم رفسنجان

پیش از ظهر روز دوشنبه 17 تیر، دو کارگر کارخانه فروکروم رفسنجان بر اثر اصابت شعله از یکی از کوره ها دوکارگردچار سوختگی شدید شدند.

مسئول روابط عمومی اورژانس 115 رفسنجان گفت: پیش از ظهر روز دوشنبه 17 تیر، بر اثر اصابت شعله از یکی از کوره های کارخانه فروکروم رفسنجان یک کارگر چینی و یک کارگر ایرانی دچار سوختگی شدند.

این دو مصدوم توسط آمبولانس به فرودگاه شهرستان منتقل شدند و سپس توسط بالگرد امداد هوایی به بیمارستان سوانح و سوختگی کرمان اعزام شدند.

*کشته و زخمی شدن 5 کارگر کارخانه منیزیم فلاورجان بر اثر انفجار یک کوره

5 کارگر کارخانه منیزیم فلاورجان بر اثر انفجار یک کوره کشته و زخمی شدند.

به گزارش 18 تیریک منبع خبری محلی، فرمانده انتظامی شهرستان "فلاورجان" گفت: در اثر انفجار یکی از کوره های ساخت منیزیم یک نفر فوت و 4 فرد دیگر مجروح شدند.

وی افزود: در این حادثه بر اثر فشار هوا به در ورودی یکی از کوره های شرکت در حال ساخت منیزیم انفجار اتفاق می افتد که متأسفانه یکی از کارگران فوت و 4 نفر دیگر نیز مجروح شدند.

*جان باختن یک کارگر در مشهد بر اثر ریزش آوار

روز چهارشنبه 19 تیر، یک کارگر 38 ساله حین کار گودبرداری در خیابان ناصر خسرو مشهد بر اثر ریزش آوار دردم جان باخت.

*مرگ یک کارگر درمشگین شهر بر اثر سقوط از درخت

روز چهارشنبه 19 تیر، یک کارگر 33 ساله حین برداشت محصول گیلاس درمشگین شهر از بالای درخت سقوط کردو در دم جان خود را از دست داد.

akhbarkargari2468@gmail.com